

Forsvar og ansvar, når det gælder moler

AF TRINE HØGH, MOLERVEJ 2,
FÅRTOFT

I sin læsning af "Miljørapport. Molerindvinding ved Stærhøj" hæfter udvalgsformand Meiner Nørgaard sig ved, at forvaltningen i sin konklusion vurderer, at det ikke er "uforsvarligt" at meddele en 20-årig gravetilladelse ved Stærhøj.

Nuvel, lad os tale lidt om forsvar og ansvar.

Jeg håber, at samtlige politikere i kommunalbestyrelsen stiller sig selv og hinanden disse spørgsmål i dag:

"Kan vi forsvare, at et helt enestående landskab ødelægges for bestandigt udelukkende med den begrundelse, at vi har en vag forventning om at kunne fastholde et meget begrænset antal arbejdspladser i en kortere årrække?"

"Kan vi forsvare det natursyn, som molerindustrien er et udtryk for? Et natursyn, hvor naturen ikke har nogen værdi i sig selv, men udelukkende skal tjene som et middel for menneskelig værdifrembringelse, og hvor mennesket har en ubegrænset ret til destruere naturen til dets egen nytte eller gavn?"

"Hvis vi kan forsvare denne gravetilladelse, vil vi så også forsvare, at der i al fremtid vil blive givet tilladelse molerindvinding på Mors - eller er der en grænse for denne ekstremt ødelæggende udnyttelse af naturens ressourcer?"

"Kan vi forsvare at prioritere en meget kort-sigtet økonomisk ressourceudnyttelse - og så lukke øjnene for de problemer, som denne udnyttelse efterlader de

»Kan vi forsvare det natursyn, som molerindustrien er et udtryk for?«

TRINE HØGH

kommende generationer med?"

"Kan vi forsvare at vedtage et planforslag, som kan komme til at lægge hindringer i vejen for Hanklits optagelse på Unescos Verdensarvliste?"

"Kan vi forsvare at gå imod vores egen storstilede turismestrategi, hvor fjorden, de kystnære områder og molerlandskabet i langt højere grad end tidligere skal tiltrække turister til Mors?"

"Kan vi forsvare at skul-

le bruge et svimlende stort beløb af Morsø Kommunes samlede budget til forstærkning og løbende reparation af vejene til og fra graveområdet?"

"Kan vi forsvare, at de ejendomme i Fårtoft, som er købt som "naturperler", fordi området rummer store landskabelige kvaliteter, nu kommer til at ligge i et industriområde og dermed mister deres værdi?"

Og sidst men ikke mindst:

"Kan vi forsvare vores eget (manglende) engagement i denne sag? Kan vi forsvare vores egen indsats i forhold til at forstå denne komplekse sag? Eller bør vi give os selv mere tid, før vi træffer den afgørende beslutning og selv står med det fulde ansvar?"

MF 02.06.2014